

Meditacions: Divendres després del I diumenge d'Advent

Reflexió per meditar el divendres de la primera setmana d'Advent. Els temes proposats són: necessitat de la gràcia de Déu; la misericòrdia de Déu ens salva; acollir la seva misericòrdia i difondre-la.

JESÚS predica i guareix els malalts al voltant del llac de Tiberíades. La seva fama s'ha difós per tota la regió. La gent parla i es fa preguntes sobre Ell. Molts el consideren ja el Messies promès. En aquell moment, mentre

sortia d'una localitat, «dos cecs seguien Jesús tot cridant: “Fill de David, apiadeu-vos de nosaltres”» (*Mt* 9, 27). Segurament els cecs es van guiar pel rumor de la multitud que acompanyava el Senyor. És molt possible que la multitud els hagi obert pas o fins i tot que alguna persona els hagi portat fins a qui cercaven. Així, quan el Senyor va arribar al seu destí, van poder acostar-s'hi i exposar-li la seva petició. «“Creieu que tinc poder de fer això que demaneu?” Ells li responen: “Senyor, sí que ho creiem”. Llavors els tocà els ulls tot dient-los: “Que es faci tal com heu cregut”» (*Mt* 9, 28).

Com els cecs de l'evangelí, també ens sentim necessitats. Ells patien una dura limitació física; nosaltres, en el recolliment de la nostra pregària, ens adonem que també experimentem tantes limitacions materials i espirituals. Hi ha moltes coses que

voldríem veure més clar. De vegades sembla que tot es torna borrós. Potser, com als dos cecs que van seguir Jesús, ens venen ganes de cridar al nostre cor demanant la seva ajuda. Volem obrir-nos pas entre la multitud fins arribar a Ell. Aleshores implorarem per la nostra curació des del més íntim de la nostra ànima, convençuts de la seva misericòrdia. I saber que som escoltats per Jesús ens omple d'esperança.

Jesucrist va venir al món per salvar-nos. Ell «està disposat a donar-nos la gràcia sempre, i especialment en aquests temps; la gràcia per a aquesta nova conversió, per a l'ascensió al terreny sobrenatural; aquesta entrega més gran, aquest avançament en la santedat, aquest encendre'ns més»^[1]. Jesucrist, si li ho demanem, també pot portar llum als nostres ulls.

«ARA QUE s'acosta el temps de la salvació —assenyala sant Josepmaria —, és un consol sentir dels llavis de sant Pau que quan Déu Nostre Salvador ha manifestat la seva benignitat i amor als homes, ens ha alliberat no pas a causa de les obres de justícia que haguéssim fet, sinó per la seva misericòrdia (*Ti* 3, 5).

Si repasseu les Santes Escriptures —continua—, hi veureu constantment la presència de la misericòrdia de Déu: omple la terra (*Sl* 33, 5), s'estén a tots els seus fills, *super omnem carnem* (*Sir* 18, 12); ens envolta (*Sl* 32, 10), ens va al davant (*Sl* 59, 11), es multiplica per ajudar-nos (*Sl* 34, 8), i contínuament ha estat confirmada (*Sl* 107, 2). Déu, en ocupar-se de nosaltres com a Pare amorós, ens considera en la seva misericòrdia (*Sl* 24, 7); una misericòrdia suau (*Sl* 109, 21), bella com núvol de pluja (*Sir* 35,26)»^[2].

Si coneixem cada vegada millor com és Déu, tindrem prou motius per sentir-nos segurs al seu costat. Ens conforta saber que ha vingut per nosaltres i que els seus predilectes van ser sempre els malalts i aquells amb cor gran, encara que les seves misèries fossin moltes. Ens ho recorden les paraules del profeta Isaïes que llegim a la primera lectura de la Missa d'avui: «Aquell dia els sords sentiran llegir les paraules del llibre, els ulls dels cecs passaran de la fosca a la llum. Els desvalguts celebraran de nou l'obra del Senyor, els més desemparats aclamaran el Sant d'Israel» (Is 29, 17-20).

«Quina seguretat ens ha de donar la commiseració del Senyor! *Si clama a mi, l'escoltaré, perquè jo soc compassiu* (Ex 22, 27). És una invitació, una promesa que no deixarà de complir. *Atansem-nos, doncs, confiadament al tron de la gràcia, perquè obtinguem la*

misericòrdia i l'auxili de la gràcia en temps oportú (He 4, 16). Els enemics de la nostra santificació no podran fer res, per tal com aquesta misericòrdia de Déu ens pervé: i si per culpa i feblesa nostres caiem, el Senyor ens socorre i ens aixeca»^[3].

JESÚS sana els cecs tocant-ne els ulls. Sovint els evangelistes descriuen el Senyor apropant la seva mà als malalts. És un signe gràfic que mostra el seu poder diví que sotmet el mal. Déu abraça i redimeix totes les situacions humanes: fins i tot les més dures i desesperades, fins i tot les que poden semblar molt llunyanes. «La misericòrdia de nostre Senyor es manifesta sobretot quan Ell s'inclina sobre la misèria humana i demostra la seva compassió cap a qui necessita comprensió, guariment i perdó. Tot

en Jesús parla de misericòrdia, és més, Ell mateix és la misericòrdia»^[4].

Deixem-nos tocar per Déu i visquem la nostra vida cristiana amb actitud de fill en una atmosfera de confiança. Tenim la seguretat indestructible que el Senyor «ens estima, i qui estima comprèn, espera, dona confiança, no abandona, no talla els ponts, sap perdonar.

Recordem-ho a la nostra vida de cristians: Déu ens espera sempre, encara que ens hàgim allunyat. Ell no és mai lluny, i si tornem a Ell, està preparat per abraçar-nos»^[5].

Aleshores ens adonem que la vida, en el fons, és un diàleg continu entre la nostra debilitat i la misericòrdia divina semblant al que van mantenir aquells dos cecs amb Jesús. La pregunta que els dirigeix el Senyor és un recordatori que el més important és la confiança en Ell. Aleshores

sorgeix la resposta ferma: ens en refiem!

Era tan immensa l'alegria dels cecs després de la curació que no van poder callar un esdeveniment com aquest. També nosaltres, en comprovar les meravelles que Jesús obra a les nostres ànimes, volem anunciar la bondat del nostre Déu que ve a salvar-nos. En considerar, durant aquesta estona de pregària, el do de la seva misericòrdia romanem amb l'ànima encesa en acció de gràcies. Fem extensiu el nostre agraïment a santa Maria, per qui vingué al món el nostre Salvador.

[1] Sant Josepmaria, Notes d'una meditació, 2-III-1952.

[2] Sant Josepmaria, *És Crist que passa*, núm. 7.

[3] Ibid.

[4] Francesc, Missatge per a la XXXI Jornada Mundial de la Joventut, 15-VIII-2015.

[5] Francesc, Homilia, 7-IV-2013.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/meditation/
meditacions-divendres-despres-del-i-
diumenge-dadvent/](https://opusdei.org/ca-ad/meditation/meditacions-divendres-despres-del-i-diumenge-dadvent/) (25/12/2025)